

Nadrzdnym celem projektu jest udokumentowanie związków i zależności, jakie zachodzą pomiędzy otaczającą nas przestrzeń, fizycznym otoczeniem a cyberprzestrzenią. Ich spektrum jest dużo szersze, niż to, co znamy pod nazwą „rzeczywistość rozszerzoną”, spopularyzowanej przez rozwój nowych mediów oraz urządzeń mobilnych. Przestrzeń internetu oraz przestrzeń naszej codziennej egzystencji – a zatem: wiat cyfrowy i wiat realny – przenikają się nieustannie, wpływając na nasze zachowania, kształtując środowisko naszego życia, a także warunkując nasze zachowanie w nim. Innymi słowami, sposób w jaki poruszamy się w sieci staje się istotny z punktu widzenia poznania naszych nawyków przestrzennych, a nasze codzienne, odbywane w naszym najbliższym otoczeniu aktywności, wpływają na to, jak eksplorujemy zawartość internetu.

Związek obu przestrzeni nie pozostaje bez wpływu na to, jak odbieramy i przekształcamy miejsca w naszym najbliższym otoczeniu. Środowiska, w których toczyliśmy swoje realne i wirtualne życie są bowiem nimi wypełnione. Z drugiej strony, w przestrzeni cyfrowej coraz częściej pojawiają się obiekty, którym bardzo blisko do realnych miejsc (mamy dzięki możliwości oglądania ich w 3D, odbioru audiowizyjnego, trwającej pracy nad formami haptycznymi i poszerzeniem odbioru sensorycznego), a przestrzeń fizyczna jest coraz dokładniej odwzorowywana w internecie – począwszy od portali mapujących, przez narzędzia nawigacyjne i ledzące, a na nowych formach cyfrowej turystyki skończywszy. Obiekty obecne w jednej i drugiej przestrzeni, coraz bardziej stają się do siebie podobne i to same w swoich właściwościach. Dlatego też, drugim z celów projektu jest wskazanie strategii tworzenia i odtwarzania wspomnianych miejsc, a zarazem znalezienie odpowiedzi na pytanie o to, czy w przestrzeni fizycznej można tworzyć miejsca tak, jak robi się to w internecie, a także odwrotnie? Aby sformułować odpowiedź, koniecznym jest odwołanie się do geografii i socjologii oraz właściwych im metod badawczych. Poprzez wypracowanie spójnej propozycji teoretycznej i badawczej, czerpiąc z obu obszarów wiedzy, możliwym będzie poczynienie kolejnych kroków w celu zbliżenia się do uzyskania odpowiedzi na postawione wcześniej pytania. Co więcej, ciągła ekspansja cyfrowego wiata oraz ilość znajdujących się w nim danych (tzw. big data) wydaje się skutecznie „wchłaniać” te elementy naszego otoczenia, które do tej pory uznawaliśmy za wyłączną domenę przestrzeni fizycznej. Im bardziej bowiem pojemny staje się internet, tym silniej odczuwamy zjawisko życia w stale pomniejszającej się, „globalnej wiosce” (słowa Marshalla McLuhana).

Styk wiata fizycznego i cyfrowego – tak trudny w zlokalizowaniu, umiejscowieniu i rozpoznaniu – unieważnia dziś wiele sztywnych granic, jakimi określaliśmy kiedyś przestrzeń. Kwestie odległości tracą coraz bardziej na znaczeniu, ale o ile możliwym jest wskazanie granicznych dat od kiedy proces ten postępuje, o tyle zdecydowanie trudniej jest wskazać konkretne miejsce, które stanowi początek tego procesu. Jego wpływ na życie społeczne, postęp technologiczny, czy też powiązania o charakterze transnarodowym, globalne procesy wymiany i fluktuacje ekonomiczne wydaje się być jednak nie do przecenienia. Chcąc zatem możliwie najkrócej wyartykułować cel projektu, należałoby powiedzieć, że stawia on sobie za cel znalezienie punktu (lub punktów), w którym wiat cyfrowy i wiat realny spotykają się, doprowadzając do wzajemnego przenikania się właściwych im przestrzeni oraz sposobów ich stanowienia.